

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

**Harless, Adolf Gottlieb Christoph
Baruthi, MDCCXCII.**

VD18 13527622

Homeri Hymnvs. In Solem

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

HOMERI HYMNVS.

ΕΙΣ ΉΛΙΟΝ *)

IN SOLEM.

- 1 "Ηλιον υμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο μῆσα
Καλλιόπη Φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο Γαῖης παιδὶ καὶ δρανθ ἀδερόεντος.
Γῆμε γὰρ Ευρυφάεσσαν ἀγαλλεῖτὴν Τπερίων
5 Αὐτοκασιγνήτην, ἥδι τέκε κάλιμα τέκνα,
Ἡῶ τε ὁδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἡλιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Os

*) Adiecumus *Homeri* aut quisquis fuerit auctor, hymnum in Solem, quod comparatio cum superiori tum ad interpretationem tum ad acendum ingenium efficax est. Secundum exemplar Ernesti hunc hymnum formulis describendum curauimus. conf. cl. Groddeck. disp. de Hymnor. homericor. reliquiis. Goetting. 1786. 8. pag. 58. sq.

v. 2. *βοῶπις*. de vera huius vocabuli interpretatione vide Clark et Ernesti ad *Hom. Il.* ἡ, 551. et est, *magnis oculis formosa*. Oculis autem magnis praedita habebatur formosa: qua de opinione pluribus egimus prioribus comm. philol. de *Oculo*.

v. 3. Quisquis auctor huius hymni fuerit, hic certe *versus*, qui omni caesura caret, auribus delicatuli Homeri aut boni poetae minus dignus videtur.

v. 4. *γῆμε*, vid. indicem.

v. 6. conf. H. in Lunam vers. 18.

v. 7. *ἀκάμαντ*. *indefessum*, aut, ut Virg. Aen. V. 680. reddit, *indomitum*. cf. *Hom. Od.* ὑ, 123. Pindar. Olymp. I. 140.

ἐπιείκης. *ἀθανάτην*. Saepius vñi sunt poetae hac comparatione: vid. *Hom. Iliad.* δ, 394.

Ὁς Φαίνει Θυητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἰπποῖς ἐμβεβαώς σμερδνὸν δ' ὃ γε δέρκεται
 ὄσσοις,
 Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' 10
 αὐτῇ
 Αἰγλῆν σίλβωσι, παρὰ κροτάφων τε παρειά
 Λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρό-
 σωπον
 Τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῦ λάμπεται
 ἐσθός
 Λεπτερογές πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
 Ἔνθ' ἄρ' ὃ γε σήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ 15
 ἵππος,
 Ἐσπέρος πέμπησι δὶς ἔρων ὠκεανόνδε.
 Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμῆρε ὅπαζε.

D 4

Ex

v. 9. ἐμβ. Iliad. 6, 199. construitur cum casu dandi.
 Adhibetur quoque de naue descendenda. Hom. Il. 3',
 619. et confer Doruille ad Charit. pag. 102. Thom. Ma-
 gistr. pag. 369. ibique interpres. De constructione ἐπι-
 βούνεων v. Fischer ad Aeschin. dial. pag. 61. sq.

v. 11. Pierson apud Ernesti ad h. l. emendat περὶ κρα-
 τῶνοις τῷ ἐπεργασίᾳ.

v. 16. ἐσπέρ. Hanc lectionem, quam cl. Ruhnken epist.
 critica I, pag. 47. (pag. 78. ed. II.) pro vulgari, θεσπέ-
 ρος coniecerat, Ernesti in textum, quem vocant, rece-
 pit, quem sequimur: ac Ruhnken comparauit cum no-
 stro Apoll. Rhod. III. 1190, 1191.

Ἡέλιος μὲν ἀπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
 ἐσπέρος νεάτας ὑπὲρ ἄνηρας Ἀιδιοπήνων.

Haec inter subit remote terram inconspicuam sol,
 Vespertinus ultra extimos Aethiopum montes,

vid. Scholiaſt. ad h. loc. et ad Mimn. IV. 9.

Ἐκ σέο δ' αρξάμενος κλήσω μερόπων γένος
ἀνδρῶν
Ημιθέων, ὃν ἔργα θεοὶ θυητοῖσιν ἐδείξαν.

v. 18. κλήσω vett. edd. quaedam κλήσω, unde vetus
versio vocabo: male: Scripserim κλήσω, quod δισσυλλά-
βως pronuncietur. Ernesti.

v. 19. ἐδείξαν. Est commendarunt, nempe iis propter
ea in numerum suum recipiendis. Ernesti.

HOME.

HOMERI HYMNVS
IN VENEREM *).

Μοῦσα μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρούσῃς Ἀφροδίτης
Κύπριδός, ἢ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἴμερον ὥρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο Φῦλα καταθνητῶν ἀν-
θρώπων,

Οιωνός τε δῆπετέας, καὶ Θηρία πάντα,
Ἡ μὲν ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει, ἥδ' ὅσα πόντος· 5
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐῦτε φάντα Κυθερείης.
Τοισσας δ' & δύναται πεπιθεῖν φρένας & δ'
αἰπατῆσαι,

Κάρην τ' αὐγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην.
Οὐ γάρ οἱ ἔναδεν ἔργα πολυχρύστας Ἀφροδίτης,
Ἄλλος δέ οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης, ΙΩ
Τυμῆναί τε μάχαι τε, καὶ αὐγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

D 5 Πρώτη

*) De hoc elegantissimo carmine, quod perperam tribuitur Homero, et ego secundum Ernesti recensionem reddidi, v. cl. Groddeckii eruditam diff. de Hymnorum homericorum reliquiis pag. 40. sq. et pag. 47. sq. et cl. Ruhnkenii Epist. criticam 1. pag. 51. sqq. edit. secundae, vbi ex cod. Mosquensi praeclaras aduluit lectiones. De Venere quoque consuli possunt Klotz Ueber den Nutzen und Gebrauch der alten geschnittenen Steine pag. 187. sqq. et Ios. Burkard von der Uebereinstimmung der Werke der Dichter mit den Werken der Künstler etc. Wien 1773. 8. pag. 89. sqq.

v. 11. ἀλεγυν.] intell. ἄδει ex ἄδοι v. 10. aut ἐναδει ex v. 9. ἀγλαὰ ἔργα h. l. de telis, quae arte Mineruac te-
xuntur. v. vers. 14. 15. 18.

